

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 1. Controversia Archiepiscopi Narbonensis Pro-Comite.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

HISTORIÆ
ECCLESIASTICÆ
LIBER XC.

BONIFACIUS VIII, DEIN BENEDICTUS XI,
TUM CLEMENS V, SUMMI
PONTIFICES.

ALBERTUS I OCCIDENTIS, ANDRONI-
CUS II ORIENT. IMPP.

§. I.

*Controversia Archiepiscopi Narbo-
nensis cum Pro-Comite.*

Ægidius Ascelinus Archiepiscopus Sæcul. XIII.
Narbonensis Bliteris habuit con- A.C. 1300.
cilium, cui aderant Bliterarum,
Nemausi, Magalonæ, Helenæ, Apamiæ,
Agathæ, ac Lutevæ Episcopi septem,
& Grassensis, S. Pontii, S. Guillelmi de
Deser-

Sæcul. XIII. Defertis, alique Abbates. Exhibat. O
 A C. 1200. October anni 1299, cum celebratum e
 hoc concilium: unde nobis superest de
 to. II. conc. Regem Philippum Pulchrum episcopa
 p. 1430. in qua Præsules ajunt: Pro-Comites
 Narbonenses, quidquid ruri & in un
 possidebant, per longissimum temp
 habuere ab Archiepiscopo, cui Pro-Co
 mitis hodierni pater hoc præsentem
 fidem ad obsequium clientis edidit
 Pro-Comes tamen contra suorum an
 tecessorum juramenta, quæ ut obse
 vet, ab Ecclesia cogi potest, ac debet
 hoc prædium beneficiarium, ut dici
 divimus, a Majestate tua se accepit
 professus, per fraudem curavit sibi
 ri litteras tuas, quæ injustitiæ suæ au
 thoritatem facerent, & infirmarent po
 ctiones initas inter tuos & Archiepis
 copi antecessores. Quam ob rem tu
 quam Oratores ad te mittimus Beren
 garium Bliterensem Episcopum, Abba
 tem Papulofanensem, & quendam Mi
 galonensem Canonicum, quos ut ab
 menter audias, supplicamus. Beren
 garius Fredolius ab anno priore Episc
 copus Bliterensis erat in numero ill
 rum, qui congerendo libro sexto de
 cretaliū navarant operam, Cardinalis
 postea creatus,
 Archiepiscopus Narbonensis
 querimonias de Amalarico Narbonen
 Pro

Sup. lib. 89
 §. 6.

Pro Comite etiam ad Papam Bonifa-
cium VIII detulit: qui ad Regem Phi-
lippum 18 Julii an. 1300 dedit episto-
lam, in qua conqueritur, Ecclesiam a-
lias erectam defensamque a Regibus
nunc opprimi ab eorum Prætoribus ac
in servitutem redigi. Hortatur Regem,
ut Archiepiscopo æquum se, nec ma-
lis consiliis aures præbeat. Et addit:
Pro nostro munere ac plenitudine po-
testatis nostræ faciemus Amalarico, quod
expedire viderimus, & ad nostrum tri-
bunal eum citari curabimus.

In eisdem in litteris Papa Regi scribe-
bat de comitatu Melgorino prope Mon-
tem Pessulanum sito, quem ab Eccle-
sia Romana jure fiduciario collatum
asserebat. Itaque orabat Regem, ut
Prætores suos vetaret hac in re mo-
lestiam exhibere Magalonenſi Ecclesiæ
hanc terram possidenti utpote jure be-
neficiario Papæ obstrictam. Atque
suum jus firmandi gratia Regi mitte-
bat Papæ Clementis IV ad S. Ludovi-
cum epistolam, cujus hæc erat summa.
Rex sanctus audierat comitatum Mel-
gorinum esse suum aut Petri Peletii
Alesæ Domini fiduciarium clientis sui,
non vero Magalonenſis Episcopi eum
possidentis. Proinde juris sui notitiam
ut compararet, consuluit Papam Cle-
mentem, qui sic respondit: Iste comi-
tatus

Sæcul. XIII.
A.C. 1300.

Rayn. 1300.
n. 28.29.

n. 27.

n. 30.

Sæcul. XIII tatus est Romanæ Ecclesiæ beneficia
 A.C. 1300 ria lege obnoxius, ut patet ex veteri-
 rimis Sedis apostolicæ documentis
 Bertrandus Peletius Petri proavus eum
 aliquamdiu, postea Tolosani Comites te-
 nuere. Sed Papa Innocentius III Ray-
 mundum seniore[m] legitimam per sen-
 tentiam terris ipsius privans hunc co-
 mitatum sub ditionem Romanæ Eccle-
 siæ revocavit; ac dein Guilielmo E-
 piscopo Magalonensi & successoribus e-
 jus tradidit sub conditione census an-
 nui. Licet hi ab illo tempore eum
 tranquille possederint: nos tamen, post-
 quam solum summum conscendimus,
 Episcopo Magalonensi fecimus potesta-
 tem assignandi Petro Peletio redditus
 aliquos, ut omittat petere avitam pos-
 sessionem, & clamores populi cessent.
 Post id responsum S. Ludovicus instituta
 juri suo non videtur.

v. Gall. Chr.
 to. 3. p. 583.
 Catal. Lang.
 p. 657.

§. II.

Papa jus in Scotiam sibi vindicat.

Eodem tempore Papa Bonifacius sibi
 asseruit terram haud populo majore[m],
 nempe Scotiam. De successione
 in locum Alexandri III Scotorum Re-
 gis anno 1286 sine liberis mortui di-
 sceptabant Joannes Belliolinus, ac Ro-
 bertus Brusius. Joanni nupserat hæres
 proximi.

Henr. Knyh-
 ton. p. 2468.